

Den Lille Grønne

Egmont Højskolens Elevforening

juni 2003

egmont
højskolen

Ring 75 73 19 95 Jens Bork

INDHOLD

Sommerhilsen fra skaldepanden	3
Siden Sidst	5
Sommerferie i Bulgarien	7
En forening blev dannet	10
Ud at se med DSB – men det ka' vi ikk' kommm' te! .	11
Tanker ved tegnebrættet	12
To maltesiske voluntører	14
Konichiwa	17
Brians historie	18
Elevhold efterår 2002 / forår 2003	20
Adresser, elevforeningens bestyrelse	22

Se
Egmont Højskolens Elevforenings
Hjemmeside:
elevforening.egmont-hs.dk
samt
Egmont Højskolens egen hjemmeside:
www.egmont-hs.dk

Forsidemotiv:

Slangeornament v/Annexet: »Metamorfose« af Jørn Rønnau.

Metamorfose fra natur til kultur, træ til slange, figuration til symbol.

SOMMERHILSEN FRA SKALDEPANDEN

Det er Europæisk Handicapår i år. Det burde det måske være hvert år. Men alligevel er det ikke så dårligt at vælge nogle år ud, hvor vi som samfund sætter fokus på vilkårene for en bestemt befolkningsgruppe. Da handicapåret blev skudt i gang i begyndelsen af februar, fremlagde regeringen en Handlingsplan for handicapområdet, som af formanden for De Samvirkende Invalideorganisationer, Stig Langvad, blev karakteriseret som en Jaguar med Trabant motor.

Næsten al livsudfoldelse, som ikke er direkte produktion, har solidaritet som sin forudsætning. Solidaritet her forstået som det princip, at alle betaler skat til en fælles kasse, hvorfra midler til forskellige formål fordeles. Denne form for solidaritet har demokrati som forudsætning, og demokrati har som sin forudsætning politisk tænkende mennesker, som kan sætte sig ind i andre menneskers situation og forstå den helhed en moderne velfærdsstat er.

Det er faktisk store krav, og det er ikke noget, der kan læres på et ugekursus på en højskole. At forstå demokratiets væsen er et livslangt projekt. At fordele og administrere samfundets fælles penge forudsætter, at ingen snyder eller rager til sig på andres bekostning. Fordeling af goder via skat forudsætter, at vi tænker ligeså meget på andre som på os selv.

For 14 dage siden delte vi eleverne op i 3 grupper på hver ca. 40 elever. De skulle være med i et fremtidsværksted, som indeholder en kritikfase (alt det vi er utilfredse med), en utopifase (alt det vi gerne vil have, hvis

der var ubegrænsede midler til rådighed) og en realisationsfase (hvad er realistisk, sådan som verden ser ud netop nu).

Kritikfasen var spændende at lytte til, fordi utilfredshed trods alt er den følelse, som skaber forandring i et samfund – også det lille samfund, som udgøres af Egmont Højskolen. Der er meget, man alt efter temperament kan klage over: maden (for fed eller for mager), undervisningen (som er på alt for højt eller lavt eller kedeligt niveau), værelserne (som er for små eller for store), busserne (som kun må bruges, når der er „invalide“ med i dem), studieturen (som er alt for lang eller kort eller hård eller...) – sådan skal en kritikfase være, men i alle de år jeg har været her på skolen, er der blevet klaget over, at vi fokuserer for meget på HANDICAP. Hvorfor skal vi tale om handicap i tide og utide? Kunne vi ikke tage nogle emner op, som er mere hyggelige, og som alle er interesserede i?

I sit værdigrundlag har Egmont Højskolen et særligt ansvar overfor mennesker med handicap, hvilket betyder, at vi har handicapår hvert år. Det er der altså nogen af eleverne, der synes er vældig træls. Men fokus på vilkårene for mennesker med handicap kan eller vil vi ikke lave om på, så længe vi har det ansvar overfor mennesker

med handicap, som forskellige almennyttige fonde og staten har givet os.

I februar var jeg 5 dage i Uganda sammen med Tine for at lave aftaler med de organisationer og samarbejdspartnere, vi skal lave „udviklingsprogrammer“ sammen med. I et land som Uganda, der er utroligt smukt med et meget behageligt klima og mange naturlige ressourcer, undres man over den fattigdom og de elendige livsvilkår, mennesker med handicap har. Basale hjælpemidler som benproteser, støtteskiner, ordentligt fodtøj og kørestole er ting, som stort set kun stilles til rådighed, når vi i den rige del af verden sender lidt overskud ned i form af penge eller udtjente hjælpemidler.

Fundamentalt skal vi hjælpe uganderne med at forstå og udnytte demokratiet som værktøj til at sikre et solidarisk samfund.

Jo mere jeg så og jo mere uganderne fortalte, des mere blev jeg klar over, at vi i Danmark i almindelighed og her på Egmont Højskolen i særdeleshed ikke kan beskæftige os for meget med den solidaritet, der er baseret på demokratisk tænkning, uanset hvor meget kritik det møder. Forpligtethed fra den, der har overskud til den, der har brug for hjælp og støtte skal læres - hver dag. Det er det, vi forsøger - også i de år vi ikke har Europæisk Handicapår.

I „Den Lille Grønne“ kan du få et billede af, hvor godt vi har det, og hvor aktive vi er. På trods af al kritik og dagligt bøvl, formår vi stadig på Egmont Højskolen at sende værdige, myndige og solidariske mennesker ud i et demokratisk samfund.

God sommer og på gensyn.

De bedste hilsner

Ole Lauth

Sommerkurser 2003 på Egmont Højskolen

Der er stadig ledige pladser på:

»Handicapidræt« fra 30/6-6/7 i samarbejde med DHIF

»Crash« fra 14/7-20/7 i samarbejde med DHF

»Jorden rundt på 7 dage« fra 14/7-20/7 i samarbejde med DHF

»En plads i solen« 28/7-3/8 i samarbejde med PTU

Ring på tlf. 87 81 79 00 og bestil brochurer

SIDEN SIDST

Til Elevforeningens Medlemmer juni 2003

– af Jens Bork., fmd. Elevforeningen

Så er det igen et år siden Den Lille Grønne sidst udkom, igen har det været et år med masser af aktiviteter på Egmont Højskolen.

Det er med stor glæde vi kan konstatere at der fortsat er stor interesse for at være elev på Egmont. Her på forårsholdet har der været 125 elever, hvilket betyder at der har været fuldt hus, hvilket er utrolig flot når man samtidig kan læse i pressen at der fortsat er mange højskoler, der har store problemer med at få elever.

Det ser også ud til at der er stor interesse for sommerkurserne, hvor der bliver arrangeret kurser i ugerne 27, 28, 29, 30 og 31. Flere af kurserne er allerede fyldt, så der bliver igen fuld gang i den på Egmont hele sommeren, med masser af aktiviteter.

Efterårsholdet, der starter til august skulle også næsten være fyldt. En ting er sikkert; på Egmont sker der noget.

Sidste år til Grundlovsrådet blev den nye elevfløj og spisesal indviet, begge dele var en tiltrængt forbedring, der var stort behov for og har vist sin værdi i det forløbne år. De der var til Elevstævnet sidste år lagde heller ikke skjul på at de syntes vældig godt om byggerierne. I efteråret blev den nye kontorbygning indviet, hvilket også var meget tiltrængt, så hvis du ikke har set alt det nye så er der noget at kikke på næste gang du kommer på Egmont.

I Elevforeningen kan vi fortsat konstatere en stor interesse for at være medlem. Vi kan også konstatere at Elevforeningens medlemmer er meget interesseret i at følge

med i hvad der sker på Egmont. En af de muligheder, der bliver benyttet, er Elevforeningens hjemmeside, som løbende bliver opdateret – se Elevforeningens hjemmeside på adressen:

<http://elevforening.egmont-hs.dk/>

Rejser

Elevforeningen arbejder i år på at få to rejser op at stå.

Flyvetur

Den første tur flyver til Mamaia, Rumæniens Sortehavs Riviera i uge 34. Der har været stor interesse for turen som blev solgt på rekordtid. I skrivende stund er der 32 der skal med på turen. Alle der skal med på turen ønskes en rigtig god tur.

Bustur

Elevforeningen arbejder i øjeblikket på at arrangere en bustur til Harzen, hvor vi skal bo på Hotel Ramada Treff Werningerode, uge 37, den 7.–12. september. Der skal være 25 tilmeldt for at turen kan blive til noget. I skrivende stund mangler vi kun nogle få, så hvis du er interesseret er der stadigvæk mulighed for at komme med.

Sommersjov I Hou 2003

Elevforeningen er igen i år med til at arrangere sommerkursus i uge 28, i samarbejde med Dansk Handicap Forbunds Ungdomskreds og Muskelsvind Ungdom. Det er femte gang vi samarbejder med DHF's ungdomskreds – Muskelsvind Ungdom er med for første gang. Kurset er i skrivende stund fuldt optaget, så det tegner til at blive en forrygende uge, med masser af aktiviteter.

Elevstævnet 2003

Elevstævnet vil i år blive arrangeret i weekenden den 31. oktober – 2. november 2003. Elevforeningen og Egmont Højskolen er i fuld gang med at planlægge stævnet. Sidste år havde vi et rekordstort antal deltagere tilmeldt stævnet; godt 550 mennesker samlet til festmiddagen lørdag aften i hallen og det var nok lige i overkanten af, hvad der er plads til. Da vi forventer at der måske kan komme flere i år, har vi besluttet at stævnedeltagerne lørdag aften skal placeres i både Hallen og den nye spisesal, hvor der er god plads. I spisesalen vil der være mulighed for at følge med i hvad der sker i hallen på storskærm.

For at være sikker på at huske weekenden, SÆT KRYDS I KALENDEREN MED DET SAMME.

Der vil omkring 1. september blive sendt invitation ud til elevforeningens medlemmer.

Materiale til Årsskriftet

Deadline for materiale til Egmont Højskolens årsskrift er den 15. november 2003. Vi håber du vil skrive om hvad du oplever, eller synes der er relevant for årsskriftet – vi glæder os til at høre fra dig.

Elevforeningen ønsker alle en rigtig god sommer, og vi glæder os til at se rigtig mange af jer til stævnet den 31/10–2/11 2003.

» VI MØDES PÅ EGMONT «

- Intet mindre end et godt tilbud i Østjylland, lige ud til Kattegat. Feriehuse med 8 sengepladser, tv, radio og brændeovn.
- Området har asfalteret stisystem, tennis, beach-volley og 150 meter badebro – og ikke nok med det, alt er handicapegnet indrettet med god plads til kørestole.
- Tror du det ikke, så ring efter en brochure på tlf. 87 81 79 99, eller se vores hjemmeside på Internettet: www.hou-seasport.dk

*Udsigt til havet
– hver dag...*

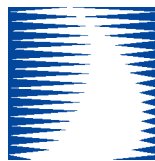
SPECIALTILBUD

for elevforeningens medlemmer

i 2003:

Uge 46, 47, 48, 49, 50, 51

for én uge kr. 1.250,-

Hou Søsportcenter

Villavej 25 · Hou · 8300 Odder · www.hou-seasport.dk · tlf. 87 81 79 99 · fax 87 81 79 79
en naturlig ferie – også for kørestolsbrugere

SOMMERFERIE I BULGARIEN

21.–28. august 2002

– af Claus Krogh

Onsdag den 21. august tog 30 deltagere samt hjælpere fra Egmont Højskolens Elevforening på sommerferie i Bulgarien. Vi boede i Sunny Beach på et lækkert 4 stjernet hotel, der hed Victoria, hvor der både var pool-bar og indendørs bar. Rejsearrangøren var endnu en gang Star Tour. Desværre skulle dem fra Billund og Kastrup ikke følges ad som de forrige gange, jeg har været ude at rejse med Elevforeningen. Det var Kastrupholdet, der først drog af sted. Vi var ti fra København og omegn – heraf tre fra Voksenklubben i København: Lone Tüchsen, Morten Billet Rasmussen og Claus Krogh, som skulle mødes i Kastrup Lufthavn kl. 15:00. Kl. 17:15 var der take off og kl. 20:45 lokal tid landede vi i Burgas Lufthavn. Inden take off nåede jeg at få mit rygsæde med, som jeg havde glemt. Det blev sendt med taxa til lufthavnen. Gudskelov nåede én fra lufthavnspersonalet at bringe det om bord på flyet. Ved godt 22-tiden ankom vi til Hotel Victoria. Efter indkvartering gik vi ned i baren for at få en lille forfriskning, medens vi ventede på dem fra Billund. De kom lidt over midnat.

Torsdag eftermiddag tog min hjælper, Knud Peter, også kaldet KP, undertegnede, min værelseskammerat, Mikkel og en rejsekammerat, som hedder Jan ud til en nærliggende landsby, Sveti Vlas. Landsbyens navn betyder på dansk Sankt Vlas. Den ligger 10km fra Sunny Beach. Vi skulle besøge en taxichauffør, som KP kendte via en af hans arbejdskolleger. Chaufføren og hans kone havde dér en café, hvor vi blev budt

på et lille traktement, der bestod af omelet, skinke og småkager samt øl eller sodavand, inden vi tog tilbage til hotellet. Da vi gerne ville betale for, hvad vi havde spist og drukket, nægtede vor chauffør, som hed Ivan. Han sagde, at vi var hans og familiens gæster. Derfor var maden og drikkevarerne gratis. Selvom Ivan protesterede gav vi alligevel en lille skilling. Det viser sig, at bulgarerne er meget gæstfrie, selv om de ikke i forvejen kender en.

Medens vi var der fik vi lejlighed til at hilse på hans familie – hans kone, som drev cafeen, en søn, som også var taxachauffør, en datter, som hjalp til i cafeen samt en ældre dame, som enten var Ivans mor eller svigermor. Ivan sagde, at hvis vi skulle nogen steder hen, skulle vi bare ringe efter ham, så ville han gerne fordelagtigt køre for os. Det tilbud tog vi med glæde imod. Efter at have taget afsked med familien kørte Ivan os tilbage til Hotel Victoria.

Fredag eftermiddag tog de fire ovennævnte samt endnu en hjælper, som hedder Jytte, sammen med vor chauffør, Ivan op til en lille beværtning, der ligger i en bjerglandsby, hvor der var rundvisning i beværtningens gartneri, inden vi blev budt på et typisk bulgarsk måltid. Både Ivan og beværtningens smukke værtinde guidede os rundt i gartneriet. Foruden gartneriet var der en husdyrstand, der bestod af høns, kaniner og geder. Måltidet bestod af en fremragende mixed salat med fetaost. Der til blev der serveret hjemmelavet brød og ketchup, da man efter gammel bulgarsk skik i stedet for smør smører ketchup på brød

det. Derefter drysser man en smule salt og peber ovenpå. Efter salaten blev der serveret en herlig, kraftig grønsagssuppe, der meget minder om den italienske Minestrone. Til maden blev der først budt på en lokal brændevin, der samtidig er Bulgariens nationaldrik. Brændevinen hedder Rakia og er fremstillet på basis af stærkt gæret vindruesaft. Alkoholprocenten varierer mellem 40 og 80 procent. Efter rakiaen blev der serveret rød- og hvidvin samt sodavand og øl.

Da vi havde endt måltidet, blev vi fotograferet i forskellige bulgarske egnsdragter. Jeg blev fotograferet i en hyrdedragt, der bliver brugt om vinteren. Den består af en lang frakke, der er fremstillet af groft uld samt bukser og hue af samme materiale. Til dragten hører også en hyrdestav samt en kniv, der hænger i et skærf enten ved venstre eller højre hofte. Jan blev fotograferet i en hyrdedragt, der bliver brugt om sommeren. Til denne dragt hører, ligesom vinterdragten hyrdestav og kniv. KP blev fotograferet i en militæruniform og Jytte i en bondedragt med tilhørende mælkespand. Inden vi kørte tilbage til hotellet, tog vi rundt til forskellige landsbyer, hvor der udelukkende lever bulgarer og tyrkere, enten hver for sig eller side om side.

Lørdag formiddag og eftermiddag var til fri disposition, hvor man kunne vælge at tilbringe tiden med at gå på shopping i centrum af Sunny Beach, hvor basargaden ligger. Denne er også hovedgaden i Sunny Beach. Man kunne også bare slappe af både ved poolen og på stranden eller vælge at få en halv times massage. Og det valgte jeg! Det kostede kun 120 kr. og det var alle pengene værd. Også selvom det var en mandlig massør i stedet for en kvindelig! Efter

sådan en tur føler man sig dejlig afslappet. Ja, faktisk føler man sig som et helt andet menneske.

Om aftenen havde Star Tour arrangeret en folklorefestafteften, der foregik på restaurant Hanska Shatra. Oversat til dansk betyder det „Kongens Telt“. Den ligger ca. 10km fra Sunny Beach og tjenerne gik klædt som Khan Krums soldater. (Khan Krum var Bulgariens hersker fra 803-814.) Efter at have nydt en rigtig flot udsigt og taget billeder gik vi til bords. Vi fik en fire retters menu. Først fik vi typisk, bulgarsk salat, der hedder shopska. Den består af fintskåret tomat, agurker, røde og grønne peberfrugter, hvor der ovenpå er drysset revet fåre- eller gedeost. Efter shopskaen blev der serveret en slags bagt kartoffel, hvor der ovenpå var hældt en hvidløgsdressing. Hovedretten bestod af en lækker kalveschnitzel og stegte kartofler i skiver samt agurke- og tomat-skiver. Til dessert fik vi en lækker isanretning med frugt. Af drikkevarer var der til velkomstdrink rakia og en hel flaske rød- eller hvidvin per person. Der var også øl og sodavand til dem, der ikke drak vin.

Under middagen var der underholdning med forskellige artister, bl.a. en fantastisk slangedanserinde, som kunne vride sig i de mest utrolige stillinger, så man skulle tro, at hun var lavet af gummi. Der var også en jonglør, som var i stand til at balancere med fyldte vinglas, der var anbragt på spidsen af en lang, tynd dolk. I alt balancerede han med 15 glas, der var stablet i tre lag oven på hinanden uden at tabe så meget som ét enkelt glas. Han fik også et stort bifald, da han var færdig med nummeret. Efter underholdningen var der dans til levende musik. Blandt musikerne var der en, som sang og lød fuldkommen som Louis

Armstrong, så man rent faktisk skulle tro, at det var ham, der sang. Kl. 23:30 sluttede festen og vi returnerede til Hotel Victoria, hvor der var nogle af os, som fortsatte festen et par timer mere.

Søndag formiddag gik med afslapning ved poolen og på stranden. Om eftermiddagen tog KP, Jan, Mikkel, Jytte og jeg på tur ind til basargaden for at shoppe og få lidt at spise. Efter at have spist tog Jan og Jytte tilbage til hotellet. Kl. 20:00 skulle KP, Mikkel og jeg ind for at se et danseshow, der meget vel kunne minde om den irske riverdance. Det var utroligt flot og de medvirkende fik også et stort bifald. Jeg talte fem fremkaldelser. Desværre fik jeg ikke mit kamera med mig. Men KP tog til gengæld en masse billeder derfra, som han lovede at tage med til elevstævnet.

Om mandagen var der arrangeret en heldags udflugt til Balkanbjergene, der på bulgarsk hedder Stara Planina, der betyder „De gamle Bjerge“. En del af bjergkæden, der ligger ved byen, Sliven, hedder Sini Kamöni („De Blå Sten“ eller „De Blå Bjerge“). Navnet skyldes, at hvis solen falder i den rette vinkel, så har bjergenes silhuetter på afstand ganske rigtigt et blått skær. Det skyldes bjergenes store mængder af kvarts.

Vi skulle med en svævebane, der fører op til toppen af „De Blå Sten“. Men det var desværre kun muligt for de gående deltagere at komme med banen. Jeg fik med besvær overbevist de ansvarshavende, at jeg godt kunne komme med bjergbanen, hvis jeg havde en hjælper med. De gjorde så en undtagelse med at standse banen, så jeg kunne stige på. Ellers var det ikke muligt,

da man skal være meget hurtig i vendingen for at stige både af og på. Derfor standse de også banen, da min hjælper og jeg skulle af igen. Turen op til toppen og retur tager ca. tyve minutter. Det var en fantastisk oplevelse at få denne tur med. Der var en pragtfuld udsigt hele op vejen op til toppen, hvorfra man kan følge vejen op til Slivens tv-tårn. Derfra kan man se ud over hele Sliven og den bagved liggende Trakijaslette.

Efter bjergturen tog vi ind til Sliven for at spise frokost. Det var utrolig billigt. Jeg fik kyllingebryst med salat og brød samt en stor fadøl og en halv liter mineralvand. Det blev i alt kun 9,50 kr. Efter frokost fik vi en halvanden time til sightseeing på egen hånd eller gå på indkøb. Byen har et kæmpe frugt- og grøntmarked med boder, hvor det hver dag bugner af friske råvarer. Der var også boder med souvenirs. Vi var tilbage til hotellet ved 19-tiden.

Tirsdagen gik som sædvanlig med at slappe af ved poolen eller stranden og få en svalende drink ved poolbaren eller tage ind til basargaden for at gøre de eventuelle sidste indkøb. Sidste chance for at shoppe var onsdag eftermiddag for de der skulle til Kastrup. Kl. 18:00 var det tid til at tage afsked med Billundsholdet for at returnere til Danmark. Vi landede kl. 00:15.

Til sidst vil jeg gerne sige tak til både deltagere og hjælpere for en god tur. De har alle været med til at gøre turen til Bulgarien til dejlig ferie for mig.

På gensyn næste sommer

Claus Krogh

EN FORENING BLEV DANNET

– af Rene Schou

FUT(H) kunne være en forkortelse for fysisk udmattelse og tortur, men er noget helt andet. Det vender vi tilbage til. Først lidt historie:

I efteråret 2002 dannede Egmont Højskolen igen rammen omkring en bred vifte af spændende liniefag, bl.a. Globalinien.

På denne linie deltog 6 personer fra Afrika, 2 fra Nepal og 7 fra Danmark. Igennem dialog og indsigt fik vi danskere en bedre forståelse for specielt handicappedes levevilkår i udviklingslandene. Det fik nogle af eleverne på Egmont Højskolen til at kræve handling frem for „ordkløveri“. Altså at virkeliggøre tanker og gøre en forskel.

Én idé var, at eleverne skulle leve af Røde Kors' nødhjælpsspakke i en uge. Besparelsen (200 kr. pr. person) på køkkenets budget skulle henlægges i en fond til konkret støtte af projekter i udviklingslandene. Idéen blev realiseret. 67 elever deltog og det lykkedes at indsamle 19.400 kr. Det skal lige nævnes at baren og privatpersoner også bidrog med en betragtelig sum penge, hvilken indgår i ovennævnte beløb.

Den 18. januar 2003 mødtes en gruppe gamle og nuværende elever på Egmont Højskolen. Mødet havde til formål at vurdere, hvordan vi kan forvalte de indsamlede penge på den bedst tænkelige måde. Det blev hurtigt besluttet at oprette en forening med det formål at forbedre specielt handicappedes levevilkår i udviklingslandene.

Efter udarbejdelse af forslag til vedtægter blev det besluttet at indkalde til stiftende

generalforsamling på Egmont Højskolen. Her blev det besluttet at kalde foreningen FUTH (Foreningen Ulandshjælp Til Handicappede). Kontingentet blev fastsat til 95 kr. pr. år og en bestyrelse blev nedsat:

Formand: René Schou, Strandgade 14B, 4230 Skælskør, tlf: 58 19 28 25

Næstformand: Carsten Justesen, Toften 21, 7830 Vinderup, tlf: 97 44 31 41, email: justgasolin@hotmail.com

Kasserer: Dorthe Mortensen, Storegade 16, 1.th., 6800 Varde, tlf: 75 22 10 20 / 20 72 70 02

Bestyrelsesmedlem: Brian Joensen, Ulvevej 30 st.tv., 6715 Esbjerg N, tlf: 75 46 82 82 / 28 48 52 44

Med hensyn til nuværende og kommende aktiviteter kan vi oplyse, at en lille folder er under udarbejdelse og i denne vil det mere detaljeret fremgå, hvad vi for tiden arbejder på.

Vi håber selvfølgelig på bred opbakning omkring vores forening og har dette indlæg vakt din interesse, enten som aktiv eller passiv deltager, kan du kontakte en af de nævnte bestyrelsesmedlemmer for nærmere oplysning.

Til slut skal lige nævnes at FUTH indgår i samarbejde med Egmont Højskolen og Egmont Højskolens Elevforening.

Venlig Hilsen

René Schou

PS: Bak op og lad os sammen få en sjov og spændende hverdag.

UD AT SE MED DSB – MEN DET KA' VI IKK' KOMM' TE!

Eller: Det er menneskeligt at fejle, men forbryderisk at fremture

– af Annie Christensen

Onsdag den 21. maj var aktionsdag for elever, lærere og øvrigt personale på Egmont Højskolen. Anledningen var selvfølgelig Det Europæiske Handicapår og emnet var tilgængelighed. I dette tilfælde til offentlig transport.

Hvis man skal have hjælp til at bestige toge og komme ud af dem igen, er reglen, at man skal bestille handicapservice 48 timer i forvejen. Det er nok i orden, hvis man er mellem 60 og 80 og kan planlægge deltagelse i tante Annas fødselsdag 17 dage i forvejen, men for unge mennesker er spontanitet en livsnødvendighed og det forstås alle andre end DSB. Mange elever har oplevet irriteret togpersonale og direkte uvenlig behandling, hvis de formastede sig til at møde op ved togafgang uden at have bestilt. Nogle er sågar blevet sendt hjem igen med besked om at bestille afgang 48 timer senere. Noget ærgerligt, hvis det er i dag landskampen spilles og fætter Carl netop har en ekstra billet.

Der var afgang fra skolen kl. 06:15. Alle mand (og kvinder) var i busserne på det aftalte tidspunkt og så af sted til Århus Banegård, som blev invaderet og nærmest blokeret kl. 7:00. Nede på perronen blev der hurtigt kaos. 25 kørestolsbrugere fylder i landskabet. Der blev uddelt løbesedler med Kims historie (som Ole skrev om i årsskriftet) og chokolade. Hvorfor skal det være så trist? Senere var et par af de smukke unge kvindelige højskoleelever ved at blive smidt af toget for ulovlig agitation, men da de ikke fremturede efter advarslen kom alle togeliverne vel til København. Der var bestilt

plads til 4 kørestolsbrugere og resten skulle så forsøge at borde toget uden det der hedder gyldig rejsehjemmel. Det tog 20 minutter at få liftet de 2 kørestolspassagerere om bord. DSB personalet mente ganske vist, at der sagtens havde været plads til de øvrige 20, men hvordan de øvrige passagerere ville have reageret, kan vi kun gisne om. Der var såmænd surhed nok, fordi den foregående dag også havde budt på forsinkelser.

Da vi havde vinket farvel til toget, steg resten af højskolens elever, lærere m.m. op i Bachs Busser, som sikkert og kvikt bragte os til hovedbanegården i København, hvor vi blev mødt af togeleverne, mange sympatisører, gamle elever og et massivt presseopbud, som Henrik Broch-Lips havde sørget for. Derefter gik det i march mod Christiansborg med vajende bannere og taktfaste råb a la overskriften. På Christiansborg slotsplads ventede vi et par minutter på Margethe Auken, Svend Heiselberg og et par stykker til. Men så kom de ud, takkede for demonstrationen og lovede snarest muligt at gøre noget ved tilgængeligheden i togene. Ingen kunne svare på (ville

tage ansvaret for), at man i sin tid havde sparet 70 millioner til kørestolslifte i fjern-togene i et budget på 4,3 milliarder kr. Meget apropos blev alle politikerne hentet ud fra en debat om udgifterne til handicap-området, så måske vores aktion får mere betydning end vi havde anet.

Efter aktionen var der besøg på REHAB-messen i Bella Centret og dagen sluttede for de flestes vedkommende med en tur i Tivoli.

TANKER VED TEGNEBRÆTTET

– af Ida Klattrup

Det er nu 14 år siden jeg i det små, begyndte at tegne og male. Egentlig startede jeg op, fordi jeg gerne ville lave en digtsamling, til senere udgivelse, så jeg havde derfor spurgt to kendte tegnere om hvad det skulle koste at få en af dem til at lave illustrationer for mig. Det var naturligvis dyrt og samtidig syntes jeg heller ikke deres arbejde var helt i stil med mine digte. Jeg tænkte meget over det i nogle måneder og så en dag besluttede jeg mig til selv at prøve, for jeg har faktisk altid godt kunnet lide at tegne, men har ikke syntes, jeg var god nok. „**Pjat med dig**“, sagde jeg da til mig selv. Prøv da for Søren. Så meldte

jeg mig til et aftenskolehold, endda et stort hold med mange deltagere og gik i gang. Puha, hvor jeg var nervøs de første gange, for mindreværdsfølelserne boltrede sig gevaldigt i mit indre, men fortog sig heldigvis lidt efter lidt, hvor jeg nu kunne koncentrere mig om selve arbejdet. Ja, jeg begyndte da også at se tingene omkring mig på en anden måde end jeg før havde observeret dem. Der kom perspektiv i alt og farverne blev kønnere, efterhånden som jeg brugte dem mere og mere. Jeg meldte mig ind i to spændende kunstforeninger her fra egnen, hvor jeg hentede uvurderlig inspiration og støtte, når jeg på diverse udstillinger snakkede med andre kunstinteresse-

rede. Der blev jeg nemlig betragtet som et menneske, der arbejder med og har en viden om kunst – ikke som et handicappet menneske, men som det hele menneske jeg er. Det er skønt, for i andre sammenhænge kommer jeg ikke uden om, at der tit bliver set mere på mit handicap end på den person, som jeg nu engang er. **Altså ses** der mere på de begrænsninger, som mine medmennesker mener, jeg må have, når jeg sidder i kørestol, er hørehandicappet og så videre. Altså på de problemer som jeg ikke selv synes jeg har, fordi livet hver dag giver mig enorme udfordringer, som jeg selv vælger at udforske ved at gå ind i dem. Gennem årene har jeg deltaget i flere forskellige kurser.

Men arbejdet er helt selvstændigt, enten hjemme i min bolig eller ude omkring i naturen, som nu de to gange, hvor jeg har boet alene i et af de dejlige feriehusene i Hou Søsportcenter, hvor jeg hver dag, når de nødvendige opgaver i huset var overstået, tog papir, blyant og farver med ud i skoven og til vandet og bare sad der helt stille og ventede på inspirationens komme og gik så i gang med at lave skitsetegning til senere videre bearbejdning herhjemme, hvad jeg lige nu er i gang med og genoplever derved det skønne ved at sidde netop der i den friske luft og få indtrykkene helt ind i sjælen. Det er så skønt at jeg ikke kan beskrive det. Naturligvis vil jeg gerne delagtiggøre mine medmennesker i det som jeg

får ud af arbejdet, så jeg har efterhånden deltaget i en del udstillinger, både ucensurerede og censurerede, så min glæde var naturligvis kolossal stor, da jeg i foråret 2000 fik det første billede gennem nåleøjet, for det betyder, at jeg nu kan lave egne udstillinger hvor jeg vil, men især har det givet mig en stor portion selvværdi, for jeg har derved bevist, jeg kan lave kunst, som både jeg selv og andre synes om. Gennem den nu forgangne sommer har jeg taget 5-6 ture til Haunstrup Mini Zoo, cirka 12km fra Tjørring, hvor jeg har lavet grundtegninger af mange af deres dyr, som vi ellers ikke har i vort land. Dem vil jeg så også tegne i større format herhjemme og bruge dem i mine senere billeder. Det har været en god oplevelse at sidde der sammen med dyrene og tegne, for de sidder sjældent stille ret lang tid ad gangen, så jeg har måtte bruge min viden om croquis-tegning, for det skulle bare gå hurtigt. Sådan sker der fortsat en positiv udvikling i min måde at arbejde på, men en sidegevinst er det da, at jeg også „vokser“ indeni, får mere og mere glæde ind i min hverdag ved at male og tegne og glæden bliver ved at vokse er jeg sikker på. Jeg var fyldt 58, da jeg begyndte at arbejde på den måde og kan derfor i sandhed sige. Det er aldrig for sent: **Vi bliver aldrig for gamle til at begynde på noget nyt.**

Hjertelig hilsen

Ida Klattrup

TO MALTESISKE VOLUNTØRER

– af Frankie Cutajar og Mario Vella

Vi hedder Frankie Cutajar og Mario Vella og kommer fra øen Malta eller rettere sagt fra den lille ø Gozo. Begge øer ligger midt i Middelhavet syd for Sicilien og ikke langt fra Libyen og Tunesien. Malta og Gozo var i mange år under fremmed overherredømme. På Malta findes megalitiske templer, som er ældre end pyramiderne i Ægypten. De stammer fra den forhistoriske tid. Så sent som i den sidste istid, der sluttede for ca. 12.000 år siden var Malta og Sicilien landfaste.

I istider bindes store mængder vand ved polerne og det betyder et fald i havenes vandstand.

I 1020 fik købmænd fra Amalfi i Italien tilladelse af kaliffen af Ægypten til at bygge et hospital i Jerusalem. Hospitalet skulle tage sig af kristne pilgrimme, som rejste til det hellige land for at besøge Jesus' fødested. Hospitalet blev viet til Johannes Døbereren. Som tiden gik, begyndte disse munke at tilbyde væbnet eskorte til pilgrimmene, og de udviklede sig efterhånden til en ridderorden eller en militær orden. I 1113 godkendte pave Pascal II ordenens regler og anerkendte den som en religiøs orden.

Den store belejring (1565) Den 18. maj 1565 nærmede en tyrkisk flåde på 138 krigsskibe sig øen. Ca. 38.000 soldater blev landsat

ved Marsaxlokk. 11 dage senere ankom yderligere 38 skibe med 3.000 mand. Anføreren var den navnkundige Dragut. Belejringen startede med et angreb på Fort St. Elmo. Mere end 70.000 kanonkugler skal være blevet affyret under angrebet, og Dragut selv faldt. Men den 23. juni faldt fortet i hænderne på tyrkerne. De overlevende riddere og soldater blev torteret, og deres lig bundet til trækors, som blev kastet i vandet ved Grand Harbour, så de kunne flyde over til de forsvarende styrker. Efter forstærkninger fra Italien hævede tyrkerne belejringen den 8. september 1565 - en dato som stadig fejres på øen.

Napoleon indtager Malta (1798-1800)

Den 10. maj 1798 dukkede Napoleons flåde op i Valletta, og stormester de Hompesch overgav sig til Napoleon, uden at et skud blev løsnet. Ridderne forlod straks Malta, og 6 dage senere forlod også Napoleon øen. Maltenserne sendte en opfordring om hjælp til den engelske admiral Horatio Nelson, hvis flåde var i Middelhavet. Dette var begyndelsen til 174 års britisk styre på Malta.

Malta blev en selvstændig nation den 21. september 1964 og medlem af Commonwealth. Forfatningen var et demokratisk, konstitutionelt monarki med Elizabeth II som dronning af Malta. Meget passende deltog hertugen af Edinburgh som hendes officielle repræsentant i festlighederne. Natten mellem den 20. og 21. september blev det maltesiske flag hejst på Independence Arena, Floriana. Den 13. december 1974 vedtog parlamentet en lov, som erklærede Malta for en republik. Nationens første præsident blev udnævnt i december 1974.

Malta National Flag

Gozo

Fantastiske Gozo! En lille ø i solen med en spændende historie og masser af kultur og farve. En charmerende og munter lille ø.

Gozo er en del af det Maltesiske ørige og er 67 km² stort, 14 km langt og 7 km bredt. Der er mere end 25.000 indbyggere. Hovedindtægtskilden er landbrug, fiskeri og turisme. På maltesisk hedder Gozo Ghawdex (udtales awdesh). Øen ligger bare 6 km

Fæstningsværk og tårn på Gozo

nordvest for Malta. Sammenlignet med Malta er Gozo mere landlig og fredelig. Geologien er mere varieret og kontrasterne større med typiske fladtoppede høje og færre bebyggede områder. På Gozo er der også forskellige fæstningsværker og barrikader fra tempelriddertiden. Man kan komme til Gozo på to måder; med færgen fra Malta, det tager ca. 25 minutter. Men man kan også bruge helikopter fra Maltas internationale lufthavn til Gozos lufthavn. Det tager ca. 10–15 minutter.

Gozo er sammen med den lille ø Comino et af de tretten valgdistrikter i Republikken Malta og der vælges fem repræsentanter til

det maltesiske parlament. De skal varetage Gozos interesser. Gozos historie går helt tilbage til forhistorisk tid. Lige udenfor Yaghra (en landsby på Gozo) og på samme plateau finder man de berømte forhistoriske templer i Ggantija. Videnskabelige undersøgelser har vist, at disse templer har stået her i mere end 5000 år. De er mere end 1000 år ældre end Stonehenge.

Og nu vil vi gerne fortælle lidt om os selv.

Jeg hedder Frankie Cutajar og er 20 år gammel og jeg kommer fra landsbyen Ghajnsielem på Gozo. Jeg arbejder på Arka Respice Centre, også på Gozo, i plejeafdelingen. Respice centret er et sted, hvor personer med handicap fra Malta eller Gozo kan komme på aflastning. Enten en uge eller i længere tid. I december blev socialministeriet og Gozo-ministeriet enige om en aftale, hvorefter 6 klienter tager permanent ophold på centret. I 1995 fandt Arka Fonden, at der var behov for et Aflastningscenter på Gozo. Arka Fonden har ansvaret for udvikling og administration i Respice Centret. Fondens filosofi er baseret på den enkeltes ret til værdighed, respekt og privatliv. Respice Centret giver den enkelte bruger mulighed for at udnytte sit potentiale.

Jeg hedder Mario Vella og jeg er 25 år gammel og jeg bor i landsbyen Kercem Gozo.

Jeg arbejder som kontormedhjælper og receptionist og chauffør på Respite Centret. Jeg har et fysisk handicap og jeg har egen bil. Jeg vil gerne fortælle lidt om min arbejdsplads. Respite Centret tilbyder aflastning til familier, som til stadighed plejer et eller flere familiemedlemmer. Respite Centret kan tilbyde en lang række ydelser indenfor pleje og omsorg. Personalet er omhyggeligt udvalgt og uddannet for at sikre størst mulig kvalitet i arbejdet.

Der er forskellige ydelser og programmer i Respite Centret bl.a.

Dagtilbud med hovedvægten på botræning, uddannelse og fritidsaktiviteter. Dette tilbud skal forberede klienterne på korttidsophold. Forældrene får her en chance for at se på kvaliteten af de ydelser og den pleje, som personalet kan tilbyde, før de vælger at indskrive deres børn til korttidsophold.

Overnatningsophold giver forældrene mulighed for at komme med deres børn i nødstilfælde.

Korttidsophold er på ca. 1 uge. Disse ophold kan finde sted med kortere eller længere mellemrum, afhængigt af familiens behov og situation.

2 opvarmede varmtvandsbassiner

Langtidsophold giver forældrene mulighed for at indkvartere deres børn i længere tid i tilfælde af hospitalsindlæggelse, reconva-

lescens eller kriser i familien. Det er også et af målene, at langtidsophold skal forberede til en selvstændig tilværelse for klienterne.

Ophold for udlændinge og grupper er bed and breakfast tilbud til mennesker med handicap fra andre lande.

Terapeutiske bade på centret

Grunden til at vi er i Danmark?

Mario deltager i EVS (European Voluntary Service) i et korttidsprojekt. Han kom til Danmark for at få nye oplevelser, for at møde nye mennesker fra forskellige kulturer og for at møde mennesker, der ligesom han har et handicap men har haft forskellige muligheder i livet. Han kom også for at se, hvordan mennesker med handicap behandles i Danmark og for at studere de muligheder de har. Samtidigt har Mario her fået chancen for at lære mere om de andre lande i Europa (det er jo et europæisk projekt), andre kulturer, lære engelsk og andre fag, som skolen tilbyder (computer, sejlskab, sølv m.m.). Frankie kom som personlig hjælper, men deltager i de samme aktiviteter som Mario og får derfor de samme erfaringer og oplevelser. Egmont Højskolen er en rigtig dejlig skole, hvor alle behandles lige. Vi har nydt at være her og har lært utrolig meget.

Thank you

Frankie Cutajar / Mario Vella

KONICHIWA

– Japanindtryk

– af Dorthe Mortensen og Anne Østergaard

Tirsdag den 1. april 2003 kørte bussen mod Kastrup med 14 elever, 3 lærere, 2 hjælpere udefra og et bestyrelsesmedlem fra skolens bestyrelse og dennes kone. Vi skulle til Japan.

Selve rejsen tog 22 timer, før vi ramte Osaka. Men det var blevet torsdag, før de første indtryk ramte os. Vi var ude at se Osaka slot og park. Der var i hundredvis af kirsebærtræer og de var alle i blomst. Det gav det smukkeste lyserøde tæppe i trækronehøjde.

Et par dage efter gik turen til Kyoto, som er den gamle kejserby. Mandag den 7. april sejlede vi til Matsuyama, det tog 10 timer og vi sejlede om natten. Man ligger simpelt hen på rad og række. Og det at naboen slår en skid, kan jo komme til at virke ret komisk. Alle steder hvor vi kom frem, var der folk til at tage imod os. Den ene velkomst var mere storslået end den anden. Vi blev bl.a. inviteret til kirsebærtræernes fest. Man sidder på sivmætter, som er spredt ud under kirsebærtræerne. Der sidder man med en lille grill og tyndt skåret kød og grøntsager. Man drikker så en masse øl og risvin til. Men man får aldrig lov til selv at skænke op. Sådan er kutymen, når glasset er tomt. Så kan man ikke lide vinen, skal man

ikke tømme glasset helt. Pludselig var der en flok musikere, der stillede op med japanske banjoer og trommer. Det gik totalt under huden på folk. Det var simpelt hen den største oplevelse.

Torsdag den 10. april skulle vi til Hiroshima. Det foregik med en hurtig båd. Der var nye guider til vores disposition. Det var spændende at se Hiroshima. Jeg troede, at det ville være mere øde, men det ligner enhver anden storby. De har dog forskellige mindesmærker og museer. Det var meget hårdt følelsesmæssigt at være inde at se resterne efter atombomben sprang. Vi blev alle for en enkelt nat indkvarteret hos private. Nogle havde de fedeste oplevelser. Der hvor jeg var, blev vi nærmest smidt i seng kl. 22:00. Dagen efter endte vi i et indkøbscenter og så var det farvel og tak.

Lørdag den 12. april blev der holdt en afskedsfest og de fleste guider var der for at sige farvel. Vi stod op næste morgen kl. 05:30 for at tage til Tokyo. Der havde vi en enkelt dag, inden vi tog på en 28 timer lang hjemtur.

Vi så selvfølgelig mange ting undervejs både museer og anden form for kunst- og smagsoplevelser. Nogle prøvede f.eks. rå sællever, hvilket ikke var nogen succes. Men ellers var maden en oplevelse i sig selv. Vi fik også mange shoppingoplevelser. Butikkerne var f.eks. 8 etager oppe og 3 etager nede. Vi kørte meget med undergrundstog og det kan godt virke skræmmende, når man står 5 etager nede og kan mærke jorden skælve under ens fødder.

Hele turen var en kæmpeoplevelse. Alle var utroligt hjælpsomme, altså japanerne, og de satte dybe spor hos nogle af os. Så det var sgu' alle pengene værd.

BRIANS HISTORIE

– af Brian Joensen

Mit navn er Brian Joensen og jeg er spastiker. Jeg går på Egmont Højskolen, hvor jeg har valgt international linie, hvor vi 12 timer om ugen, fra starten af januar har arbejdet med forberedelsen af en studietur til Uganda. Vi har brugt meget tid på at sætte os ind i forholdene i landet; ikke mindst levevilkårne for handicappede i Uganda.

Jeg glædede mig meget til at komme af sted og se noget af alt det, vi havde snakket om i undervisningen. Jeg glædede mig også meget til at møde Pamela og Muhammed, som havde været elever på Egmont Højskolen sammen med mig et halvt år tidligere.

Sidst i marts måned rejste vi derned. Formålet med turen var at styrke en lokal handicapgruppe i Kisoro, som Pamela er leder af.

Vi fik støtte fra to organisationer – den ene var De Samvirkende Invalideorganisationer (DSI), den anden var NUDIPIU, som er en søsterorganisation til DSI, dvs. at de har forskellige handicaporganisationer som medlemmer og ikke personer.

Da vi kom til Uganda blev vi hentet af en bus som kørte os til et hotel i Kampala, som i øvrigt var lavet i bedste Legoland cowboystil med træstammer og det hele.

Efter at have set lidt på byen og været en tur i swimmingpoolen et par dage, gik turen videre mod Kisoro. Vi kørte i 6-7 timer til Kabale, hvor vi mødte de første menne-

sker med handicap. Der lå også et bandagist center med maskiner og værktøj til at lave sko, skinner og lignende, men de mangler penge til løn og materialer.

Dagen efter kørte vi lige så langt til Kisoro, hvor vi var i 5 dage.

Så skulle vi tage fat på formålet med turen, nemlig en workshop, hvor vi skulle fortælle hinanden om handicappedes forhold i de to vidt forskellige lande.

Den første dag startede afrikanerne med at fortælle om deres dramagruppe, som de tager ud med for at gøre opmærksom på handicappedes forhold. Handicappede kan også komme ud og få et liv som alle andre. Mange handicappede ugandere kommer aldrig ud og får faktisk bare lov til at dø i en seng gemt langt væk. Jeg snakkede med Mark fra dramagruppen, som havde polio. Han fortalte mig, at hvis jeg var født i Uganda ville jeg ikke overleve, fordi de ikke ved hvad de skal gøre ved sådan nogen som os.

På den anden side så vidste mine forældre heller ikke hvad de skulle gøre ved mig, da jeg blev født. Men de gik til lægen, og fik rådgivning. Det kan man da også gøre i Uganda, men læger dernede har langt fra den samme viden om handicap som vi har her i Danmark, og der er slet ikke ressourcer til det.

Dagen efter var vi først ude at se på en bananplantage, der lå højt oppe ad en skrænt. Det var lidt af en hård tur for mig. Pludselig kom vi op til en kvinde som blev meget glad for at vi kom – jeg tror faktisk ikke hun havde set hvide mennesker før.

Noget af det sjoveste jeg oplevede dernede, var da vi kom ud på gaderne. Så var der hundredevis af mennesker, som stillede sig op omkring os. For en ting var at vi var hvide mennesker, en anden ting var at vi var handicappede i vores fine forholdsvis nye kørestole.

Senere kørte vi ud til Richart som vi havde mødt kort på workshoppen dagen før. Formålet med besøget var at lave et interview, der skal bruges til fremstilling af et informationsmateriale, der kan styrke dramagruppen i Kisoro. Informationsmaterialet skal vi lave på international linie efter studieturen. Dette materiale skal sendes til Uganda.

Richart var blevet blind som femårig da han havde mæslinger. Han boede sammen med sin kone, sit barn og hans mor i en lille lerhytte. Vi blev vist ind i et lille forrum. Richart tog en stor aflang kuffert frem, som viste sig at være en strikkemaskine. Han fortalte, at det tog ham 1½ dag at strikke en trøje, som han kunne sælge for det der

svarer til 14 kr. Det skulle de 4 mennesker leve af. Jeg fik et klart indtryk af, at familien havde et hårdt liv.

Den næste dag blev hele holdet delt op i grupper, som hver skulle ud at besøge en familie i provinsbyen Kabale. Min gruppe var ude at besøge Anne og hendes familie. Anne har været elev her på Egmont Højskolen i efteråret 2001. Hun er handicappet og går på begge hænder og et ben; det andet ben er bøjet på en sådan måde at det ikke kan bruges.

Det første vi så derude, var nogle lerhytter. Vi følte virkelig at vi var kommet langt ud på landet, selvom vi faktisk var i Kabale.

Om aftenen blev der serveret gedekød, som vi i øvrigt fik næsten hver dag dernede.

Senere kom der flere gæster. Jeg tror det var nøje udvalgte personer. Selv borgmesteren kom. Vi fik en god snak om det danske velfærdssamfund. De havde meget svært ved at forstå det danske skattesystem.

Noget af det jeg lærte dernede var, at selv om de levede under kummerlige forhold opviste de en utrolig stor livsglæde. Og hvis de havde en hånd eller en fod som sad forkert skulle de nok finde en måde at bruge den på.

I Uganda kan man slet ikke regne med hjælp fra det offentlige.

Hvis man skal gøre bare en lille forhåbning om at få lidt midler til fx en kørestole, skal man igennem en organisation som NUDIPU, der har lidt muligheder for at skaffe lidt penge.

ELEVHOLD EFTERÅR 2002 / FORÅR 2003

Adam Setlhabi	Sydafrika	Hanne Christensen	4990 Saksøbing
Agnes Mathiasen	3500 Værløse	Hans Bøgevig	3450 Allerød
Albert Petersen	9670 Løgstør	Hans Stokholm Nielsen	9500 Hobro
Allan Abildgård	5610 Assens	Helle Glass	8300 Odder
Amanda Rohweder Nielsen	3000 Helsingør	Henrik Bang	9000 Aalborg
Anders Bro	3250 Gilleleje	Jack Brinck Jensen	2635 Ishøj
Anders K. Jørgensen	3400 Hillerød	Jacob Ravn	8220 Brabrand
Anette Black	6920 Videbæk	Jalal Azizi	8963 Auning
Anitta Rose Poulsen	9310 Vodskov	Jan Dannevang Voss	2450 København SV
Anja Høegh Andersen	5792 Årslev	Janne Ahmt	4953 Vesterborg
Anja Marie Rotbøl Jensen	3300 Frederiksværk	Jannie Møller Pedersen	7200 Grindsted
Anna Henningsen	5792 Årslev	Jannik Andersen	3500 Værløse
Anna Hvam	8900 Randers	Jens Larsen	2860 Søborg
Anne Julie T Nielsen	2720 Vanløse	Johanne Andersen	7430 Ikast
Anne Østergård Nielsen	6854 Henne	Johannes Kleis	8200 Århus N
Anne-Cathrine Sørensen	9260 Gistrup	Johnny Jagwani	2700 Brønshøj
Asger Romme Andersen	6430 Nordborg	Julie Dalsgaard Jørgensen	4700 Næstved
Ayoe Randrup	2400 København NV	Julie Ogdård Poulsen	5500 Middelfart
Bent Rasmussen	4230 Skælskør	June Baumann Nielsen	4600 Køge
Berit Gottrup	5500 Middelfart	Jørgen Halsted Hansen	5700 Svendborg
Bjarke Villadsen	9600 Aars	Kasper Dyhr Mikkelsen	8600 Silkeborg
Bjørn Christensen	8700 Horsens	Kasper Thyrring	2920 Charlottenlund
Brian Joensen	6715 Esbjerg N	Katrine Bach Pedersen	7400 Herning
Brian Rasmussen	8900 Randers	Katrine Corfitz Bønnerup	8586 Ørum Djurs
Carina Thorøe	8000 Århus C	Kenneth Nielsen	9210 Ålborg SØ
Carsten Justesen	7830 Vinderup	Kim Østergaard Nielsen	9400 Nr. Sundby
Carsten Knudsen	6000 Kolding	Kimie Kamei	Japan
Cathrine Rahbek	7100 Vejle	Kristian Holme Hansen	7500 Holstebro
Charlotte Kragh Hansen	4800 Nykøbing F	Kaare Jønsson	2730 Herlev
Chieko Miyairi	Japan	Kåre Wigh-Kristoffersen	8200 Århus N
Christian Lundt Vargas	4640 Fakse	Lars B. Phillipsen	6430 Nordborg
Christina Frejvald Due	7200 Grindsted	Lars Krebs-Henrichsen	7190 Billund
Christina Snede Sørensen	5863 Ferritslev	Lars Ockens	9000 Aalborg
Claus Tvile Temdrup	2635 Ishøj	Lasse Andersen	8450 Hammel
Daniel Bente	4700 Næstved	Lasse Hansen	4700 Næstved
Daniel Klit Blente	5260 Odense S	Lasse Konradsen	4681 Herfølge
Daniel Winther Jensen	5210 Odense NV	Lasse Rauff Mathiasen	7323 Give
Ditte Hauberg REJST	6470 Sydals	Lau Kristian Eybye	2860 Søborg
Dorthe Bach Andreasen	6740 Bramminge	Laura Cecilie Christensen	9220 Aalborg Øst
Dorthe Hestbech Nielsen	7620 Lemvig	Laura Svarrer Stoumann	7100 Vejle
Dorthe Mortensen	6800 Varde	Lene Louise Lauridsen	6710 Esbjerg V
Dorthe Petersen	4892 Kettinge	Lene Margrethe Schuldt	2930 Klampenborg
Elorm Aku Kuenyehia	Ghana	Lene Nyhøj	6630 Rødding
Flemming Sofus Madsen	6700 Esbjerg	Lene Zachariassen	6470 Sydals
Gitte Andersen	6500 Vojens	Line Hjøllund Pedersen	9560 Hadsund

Line Jensen	5863	Ferritslev	Poul Toft Nissen	6230	Rødekro
Line Langholm Larsen	8000	Århus C	Rasmus Dalager Jørgensen	8000	Århus C
Lise Dahl	3060	Espergærde	Rasmus Holm	6940	Lem St.
Loise Frandsen	9870	Sindal	Rasmus Jensen	9400	Nr. Sundby
Lone Jensen	9881	Bindslev	Rasmus Lund-Sørensen	4700	Næstved
Lonnie Haugaard	6000	Kolding	Rasmus Stampe Schierbeck	2400	København NV
Louise Kjær Sørensen	8381	Tilst	René Schou	4230	Skælskør
Louise Meyer	5700	Svendborg	Richard Østergaard	7100	Vejle
Mads Noe Skytte	6971	Spjald	Rikke Holmegaard	4220	Korsør
Mai Kuroki		Japan	Ronni Chorg S. Pedersen	6300	Gråsten
Maja Sjøgreen	6715	Esbjerg N	Rouweida El-Soussi	9000	Aalborg
Mamut Mamutovski	2100	København Ø	Ruben Matzen	8260	Viby J
Marc Sander Jacobsen	7451	Sunds	Sami Hajslund	5230	Odense M
Maria Eskjær	8310	Tranbjerg J	Sanjay Rai Bnatawa		Nepal
Marie Bøgemose	4000	Roskilde	Sara Ellesøe Christiansen	3630	Jægerspris
Marie Louise Bergmann	3700	Rønne	Shinichi Sakai		Japan
Marie Martens Laursen	5600	Fåborg	Signe Albertsen	6920	Videbæk
Marie Najaaraq Poulsen	2400	København NV	Signe Hjuler Kristensen	7752	Snedsted
Marie Yde Skaksen	9330	Dronninglund	Steen Kongshøj	9210	Ålborg SØ
Mark Schjælde	4863	Eskilstrup	Stefan Schmidt	7600	Struer
Martin Ambæk Krag	4700	Næstved	Steffan Trie Olsen	9900	Frederikshavn
Martin Gade Bagger	5500	Middelfart	Stian Labianca	2950	Vedbæk
Martin Heggelund	4632	Bjæverskov	Stina Frahm Pedersen	4913	Horslunde
Martin Krogholm	9830	Tårs	Stine Thykier	4300	Holbæk
Martin Rask Olsen	3520	Farum	Stinna Frahm Pedersen	4913	Horslunde
Mathias Højrup	8210	Århus V	Sune Brock Jansen	8260	Viby J
Mette Drachmann Sørensen	3230	Græsted	Susanne Hjort	9900	Frederikshavn
Mette Larsen	8850	Bjerringbro	Svend Petersen		Grønland
Mette Tangaa Nielsen	5466	Asperup	Tandukar Divyaswori		Nepal
Micael Frederiksen	7500	Holstebro	Theis Trabjerg	5500	Middelfart
Michael Allan Davidson	8723	Løsning	Theresa Maria Kynde Andersen	7620	Lemvig
Mikkel Smidstrup	6430	Nordborg	Thomas A. Schmidt	6000	Kolding
Mille Brinck Lange	5000	Odense C	Thomas Rasmussen	4900	Nakskov
Morten Andersen	8800	Viborg	Thomas-Ingemann B Christensen	5230	Odense M
Morten Hansen	2720	Vanløse	Thor Boudigaard Nielsen	8300	Odder
Muhammad Ntamu		Uganda	Thulisile Matlala		Sydafrika
Niels Kenneth Nielsen	5260	Odense S	Tina Guld	7500	Holstebro
Nikolaj Hansen	2450	København SV	Tine Østergaard	8600	Silkeborg
Ninette Kochendorf Larsen	4070	Kirke Hyllinge	Tomas Strøbøye	4700	Næstved
Palle Jerne	6705	Esbjerg	Tove Jacobsen	3700	Rønne
Pamela Nizeyimana		Uganda	Trine Lykke Christensen	7080	Børkop
Paul Gonchik	8653	Them	Trine Madsen	7100	Vejle
Per Hansen	7100	Vejle	Troels Ohmeyer	8370	Hadsten
Pernille Kølback	7323	Give	Tsukasa Muraya		Ghana
Peter Harris Nielsen	2770	Kastrup	Vera Nyarko		Ghana
			Vibeke Maria Johansen	4930	Maribo

ADRESSER, ELEVFORENINGENS BESTYRELSE

Formand, medlem af skolens bestyrelse:

Jens Bork jbork@post2.tele.dk
Vestervænget 39, 7323 Give ☎ 75 73 19 95

Næstformand, medlem af skolens bestyrelse:

Wilton Jensen ☎ 97 47 15 35
Bakkedraget 8, 7490 Aulum

Kasserer:

Jørn Skov Hansen ☎ 75 33 34 74
Museumsparken 36, 6623 Vorbasse

Øvrige bestyrelsesmedlemmer:

Claudia Jensen ☎ 89 29 80 65 / 21 44 68 69
Spøttrupvej 6A, 8300 Odder
Rene Hansen
Hans Knudsens Plads 1 Bolig 554, 2100 Kbh.Ø

Claus Krogh
Gråbrødretorv 4, 1.tv., 1154 København K

Suppleanter

1. Tina Laursen ☎ 98 92 74 27
Idrætsallé 43, st.tv., 9800 Hjørring
2. Lone Andersen ☎ 86 40 30 67
Tøjhusavevej 4, kld.th., 8900 Randers

Elevholdsrepræsentant 2002:

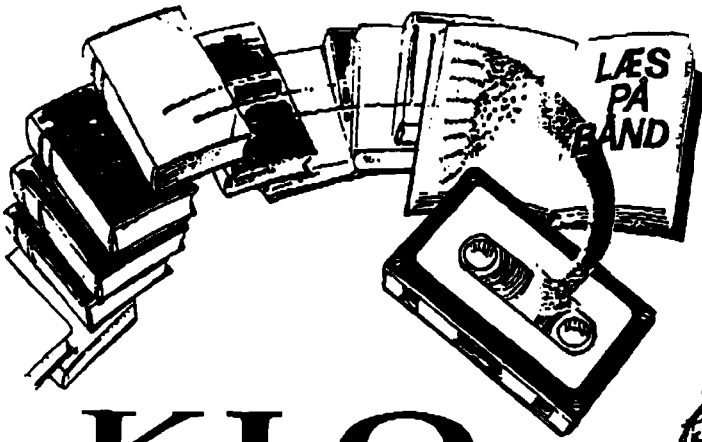
René Schou ☎ 58 19 24 25
Strandgade 14 B, st.th., 4230 Skælskør

Suppleant:

Johnny Jensen

Egmont Højskolen

Forstander Ole Lauth og Højskolelærer Karin Busk mail@egmont-hs.dk
Villavej 25, Hou, 8300 Odder ☎ 87 81 79 00

KLO

Kultur og litteratur Orientering for syns- og læsehandede

Ring til KLO på tlf. 75 36 31 78
og hør om hvilke lydbøger,
der er indlæst.
Du kan også skrive. Adressen er:
KLO, Torvegade 1, 6600 Vejen

At læse er at leve..

H U S K

ELEVSTÆVNET

31/10 – 2/11 2003

(invitation udsendes omkring 1. september)